

7 Teşrin-i sâni 1930

Canım hayatım sevgili Pamukçuğum,

Bu birkaç senelik ayrılık, beni sana belki hakikatsiz ve lakayt gibi gösterdi ama, bak, ben Pamuğunu nasıl da seven bir insanım. Burada gazetecilerden birisinin verdiği malumata nazaran benim, senin resmini daima yanımda taşıdığımı bir Avrupalı yıldız bile bir İstanbul gazete muhabirine söylemiş. [Halkın Sesi] baş muharriri de aynı suali sordu ve nasıl cevap verdim. Gazeteyi dikkatle oku, ne dedim: “Evliyim ve karısını çok seven bir kocayım”. Hatta Suzan’cık ile üçümüzün bir arada resmini gazetesine bile koymak istedi ve ben, vermedim.

Canım Pamukçuğum, zaman beni mesul gibi gösterdi. Fakat pek yakında bulduğumuz zaman anlayacaksın ki bu seneler, benim Pamuğuma, pek sevdiğim canım, iyi kalpli Pamuğa karşı beslediğim muhabbeti ziyadeleştirmiştir. İnşallah bundan sonra bir lahza ayrılmayacağız. Ben nerede, sizler de orada. Paris’e de, her tarafa da beraber gideriz, birlikte keyifler ederiz. Şu birkaç gün zarfında buradan işlerimi bitirip İstanbul’a hareket edeceğim. Şirket emrindeki birkaç sanatkârı vapura bindireceğim, ben Erenköyü’ne kapağı atacağım. İstanbul buradan on altı saat. Bir de bakacaksınız, hiç intizar edilmedik bir dakika, karşınızdayım. Bakalım şu birkaç sene içinde yekdiğerlerimizde ne değişiklikler bulacağız. Beni ihtiyarlamış mı, yoksa gençleşmiş mi bulacaksınız, pek meraktayım. Sol şakakta birkaç beyaz saç var ama bunu sakın ihtiyarlığıma atfetmeyiniz ha. Malum ya, bu beyaz saçlar öteden beri mevcuttur. Hatta bir gün Paris’te miydi, yoksa Mısır’da mı, unuttum, berber kesmişti de hiddetlenmişim. Bizim beyaz saçlar eyvah gitti, demiştim. Bir de bakmıştım, birkaç gün sonra aynı teller yine beyaz olarak teşrif buyurdular. Kahire’de meşhur Hindli fakir Profesör [Tahra] Bey ile bir gün konuşuyorduk. Çay içerken, talihimi sordum. [Hayatta bazı müşkillere tesadüf edeceksiniz, fakat her insana müyesser olamayacak çok büyük mevkiler ve servetler kazanacaksınız] derken buna emare olarak da elimdeki bir çizgiyi ve bizim meşhur beyaz saçları gösterdi. Herhalde bende bulacağınız değişiklik, surat-ı şerifimize azıcık artist çekidüzeni gelmiş olmasıdır kanaatindeyim.

2. Sayfa

Bakalım, ben, canım Pamuğumda ne değişiklikler bulacağım. Bir kere eminim ki kalp, yine bildiğim o güzel ve temiz kalptir. Ve kendisini pek seven kocasını görür görmez surat etmeyecektir.

Canım kokoliklerle bir arada artık kim bilir ne keyifler ederiz. Gelecek seneden itibaren Suzan’cığımızı filmlerde de oynatırız. Bak annesi, o mini minicik güzel Suzan’cık, Matmazel

Kati'den dersler mi almıyormuş, ne işler görmüyormuş. Sevsinler yavrumuzu!.. Yalnız korkarım ki Matmazel Kati büsbütün sağır olmuş bulunmasın ve Suzan'cığımızı bar bar bağıra bağıra söz söylemek mecburiyetinde bırakarak bağırırken sesli etmesin. Artık kim bilir Matmazel Kati cenabları da ne güzelleşmiştir!.. Mehmed oğlanın da şakası yokmuş, yaman bir şey imiş. Artık geldiğimde gece gündüz yavrularımızla bol bol keyifler ederiz.

Sen Kadıköyü'nde mi oturuyorsun, Pamukçuğum?... Babam dünkü mektubunda “-Dün Piraye'ciği görmeye teyzenle gittik” dediğine nazaran öyle olacak. Hele ben bir geleyim de, bu intizamsız hayata bir nizam verelim. Mektup yazmamakta ısrar da ediyorsun, çok fena doğrusu. Kaç ay oldu ki tek bir satırını almadım ve buna rağmen ben, mütemadiyen yazdım. Fehamet de sizinle beraber mi?... Vedad'la mesutlar mı?.. Vedad'la konuşuyorsan söyle, sakın aleyhimde bulunmasın. Malum ya, ikimiz de *Fréreiz*. Masonlar, birbirine *Frére* derler. Vedad iyi çocuktur ve beni çekiştirtmeyeceğinden eminim.

Herhalde İstanbul'a geldiğimde bana surat etmeyeceğinden eminim. Benim hakkımda fena düşüncelerin varsa tashih et. Günaha girmiş olursun. Şu beş altı sene zarfındaki her yaptığımı - meziyetleriyle ve hatalarıyla- zaten sana uzun uzadıya anlatacağımdan ve hiçbir şey saklamayacağımdan da emin ol. Nasıl ki, sen de bana, İstanbul'daki hayatımı -dertlerinle veya tebessümlerinle- olduğu gibi anlatırsın. Ben Pamuğumu seviyorum, eminim, o da herifine yeniden ve çabucak ısınır. Şu satırları okurken “Bak, barışır mıyım?..” dese bile. İnşallah bundan sonra numune bir karı, koca oluruz. Zaten bilirsin ki evlendiğimiz gündün beri Pamuk'la yalnız iki kere kavga ettik. Birisi Pera Palas balosundan dönüşte hırçınlık etmişim. Bir de bilmem ne içindi, yukarıda köşedeki odada. Son mahud Fikriye meselesi için münakaşaları kaale bile almıyorum. O meselede ben de bilmem nasıl faka bastım, sen de nasıl yandın. Kaale alınmağa değmez bile.

Sana işte yine uzun bir mektup Pamukçuğum.

İsterim ki beni tatlı tebessümünle karşıla. Maziyi bir tarafa bırakırız, düşünmeyiz bile. Ben, bir hafta sonra İstanbul'dayım. Azami on gün. Hararetle kollarım sana uzanırken isterim ki aynı şefkatle de kolların beni karşılasın.

Kokoliklere öpücükler. Sana da hakeza binlerce öpücük canım biricik Pamukçuğum, şeker insanlarım.

Vedad Örfi